

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36

ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

15 ΔΡΑΧΜΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Εν Ελλάδι έτησία Δρ. 8

— εξαμνος » 5

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησία Φρ. 12

— εξαμνος » 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Γνωστοποιήσεις, υπό της Διευθύνσεως. — 'Η Σελήνη εις απόστασιν ενός μέτρου (μετ' εικόνας) υπό Ν. Κ. Μακάρου — 'Η Δημιουργία κατά τας νεωτέρας επιστήμας, υπό Γ. Δ. Ιωαννίδου. — 'Ανά το παρελθόν. Ανακεφαλαίωσις του βίου μου. Σατωβριάν (συνέχεια και τέλος) υπό Φρ. Πρίντζη. — 'Η Ζήλεια. Διήγημα Δ. Ι. Μάργαρη, υπό Π. Πρωτη. 'Αδούρη. — 'Η Ουασιγκτώνη μετά του Καπεταλίου (Εικόνα). — Περὶ τῆς ὑποθέσεως, υπό Βερνάρδου Όρνσταϊν. — 'Επιστημονικὸν παίγιον. Πείραμα ἰσορροπίας (μετ' εικόνας) υπό Φ. Π. — Αινίγματα. — 'Αλληλογραφία τῆς «Φύσεως». — 'Αγγελίαι.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είσερχόμενοι ἤδη εἰς τὸν ἕκτον μῆνα τοῦ Γ' ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ΦΥΣΕΩΣ, παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς ἡμετέρους συνδρομητάς, τοὺς καθυστεροῦντας ἔτι τὴν συνδρομὴν τοῦ βου ἤδη τρέχοντος ἔτους, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι, ἀποστελῶσιν ἡμῖν τάχιστα αὐτήν, καὶ τοῖς ἀποστελῶμεν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις τῶν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λαχείων, ὧν αἱ κληρώσεις κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς ἐγκαίρως προανηγγελάμεν, ἔσονται σχεδὸν διπλάσιαι τῶν παρελθόντων ἔτων, ὠρισθέντων πλειόνων δώρων, ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν συνδρομητῶν. Τὴν συνδρομὴν τοῦ ἑκάστος δύναται πρὸς εὐκολίαν καὶ ταχύτητα ν' ἀποστελῆ κατ' εὐθείαν, ἐὰν βούλεται, πρὸς τὸ γραφεῖον τῆς ΦΥΣΕΩΣ δι' ἐπιταγῆς, χαρτονομισμάτων ἢ γραμματοσῆμων παντὸς ἔθνους.

Ὅμοίως παρακαλοῦμεν καὶ τοὺς ἀνταποκριτάς μας, ὅπως ἐπιταχύνωσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσπραχθεῖσιν ἀποδείξεων, ἵνα τακτοποιήσωμεν τὰ βιβλία μας συμφώνως πρὸς τὰς μελλούσας κληρώσεις.

Ἡ Διευθύνσις

Ἡ Σελήνη

Εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου

Ἐν τῷ ἀστεροσκοπίῳ τῶν Παρισίων συνήλθον ἐσχάτως διάφοροι σοφοὶ καὶ μηχανικοὶ, ὅπως μελετήσωσι τὸ ζήτημα τῆς πραγματώσεως κατὰ τὴν προσεχῆ Ἐκθέσιν τοῦ 1900, τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Φραγκίσκου Δελόνκλ, σχεδίου γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα ἢ Σελήνη εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς μέτρου.

Εἰς τῶν συντακτῶν τοῦ «Χρόνου» ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Δελόνκλ πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιχειρήσεώς του ταύτης, ἰδοὺ δὲ τί σχετικῶς ἀπήντησεν ὁ βουλευτὴς τῶν Κάτω — Ἄλλεων.

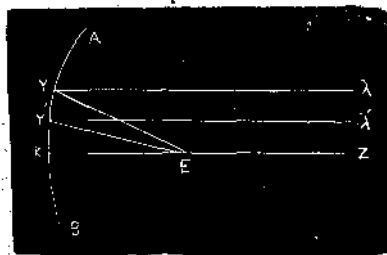
«Ἡ ἰδέα μου αὕτη χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1889, ὅτε σκεπτόμενος, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν θαυμασιῶν τῆς Ἐκθέσεως, τίνι τρόπῳ δύναται νὰ καταστῆ λαμπρὰ καὶ διασκεδαστικὴ ἢ προσεχῆς Ἐκθέσις, ἐν τῇ ἀνελιξίῃ τῶν ὄνειροπωλήσεών μου μοι ἦλθε κατὰ νοῦν τὸ ὀπτικὸν ὄργανον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐκτέλεσιν προτείνω σήμερον. Πολὺ δ' ἐκπλήττομαι πῶς οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐσκέφθη νὰ κατασκευάσῃ αὐτό, διότι ἐν συνόψει τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο δὲν εἶνε τι ἄλλο, ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ παλαιὸν τηλεσκόπιον τῶν προγόνων μας, κατασκευασμένον τῇ ἀληθείᾳ μετ' ἰκτάκτου δυνάμεως, καὶ ὅπερ ὁμοίως ἐπενοήθη ἀπλοῦστατα ὡς τὸ πρῶτον τηλεσκόπιον τοῦ Νεύτωνος. Αἱ διαστάσεις αὐτοῦ ἔσονται ὑπερμεγέθεις, δηλαδὴ ἰσομεγέθεις πρὸς τὴν στήλην τῆς Βανδόμης· θὰ ἔχη 40 μέτρων μῆ-

κος, ὁ δὲ ἀνταυγαστὴρ αὐτοῦ, κοίλον κάτοπτρον ἐπηργυρωμένον, βάρους ἑννέα τόνων, θὰ ἔχη διάμετρον οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν τριῶν μέτρων καὶ πάχος 50 ἑκατοστομέτρων με δεκατέσσαρα χιλιοστόμετρα πρὸς τὸ κέντρον.

Οἱ κ. Henry, οἱ διδάσκαλοι τῆς ὀπτικῆς, ὤρισαν τὰς διαστάσεις ταύτας· ὁ κ. P. Gautier ἰδίως προσδιώρισε τοὺς ὅρους τῆς κατασκευῆς τοῦ κυρίως τηλεσκοπίου, τὸ δὲ κ. Saint-Gobain (1) ἀνέλαβε τὴν δύσκολον φροντίδα καὶ πολυκίνδυνον τιμὴν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνταυγαστικοῦ κατόπτρου. Οἱ διάσημοι διευθυνταὶ τοῦ ἔργου τοῦ Saint-Gobain εὐηρεστήθησαν ν' ἀναλάβωσι τὴν δοκιμὴν τοῦ πειράματος, ἐφ' οὗ, ὄντως ἐγκρίεται ἡ μόνη δυσκολία τοῦ σχεδίου, διότι πάντα τὰ ἐπιλοιπα θεωροῦνται ὡς παίγνια διὰ τοὺς κ. κ. Henry καὶ Gautier.

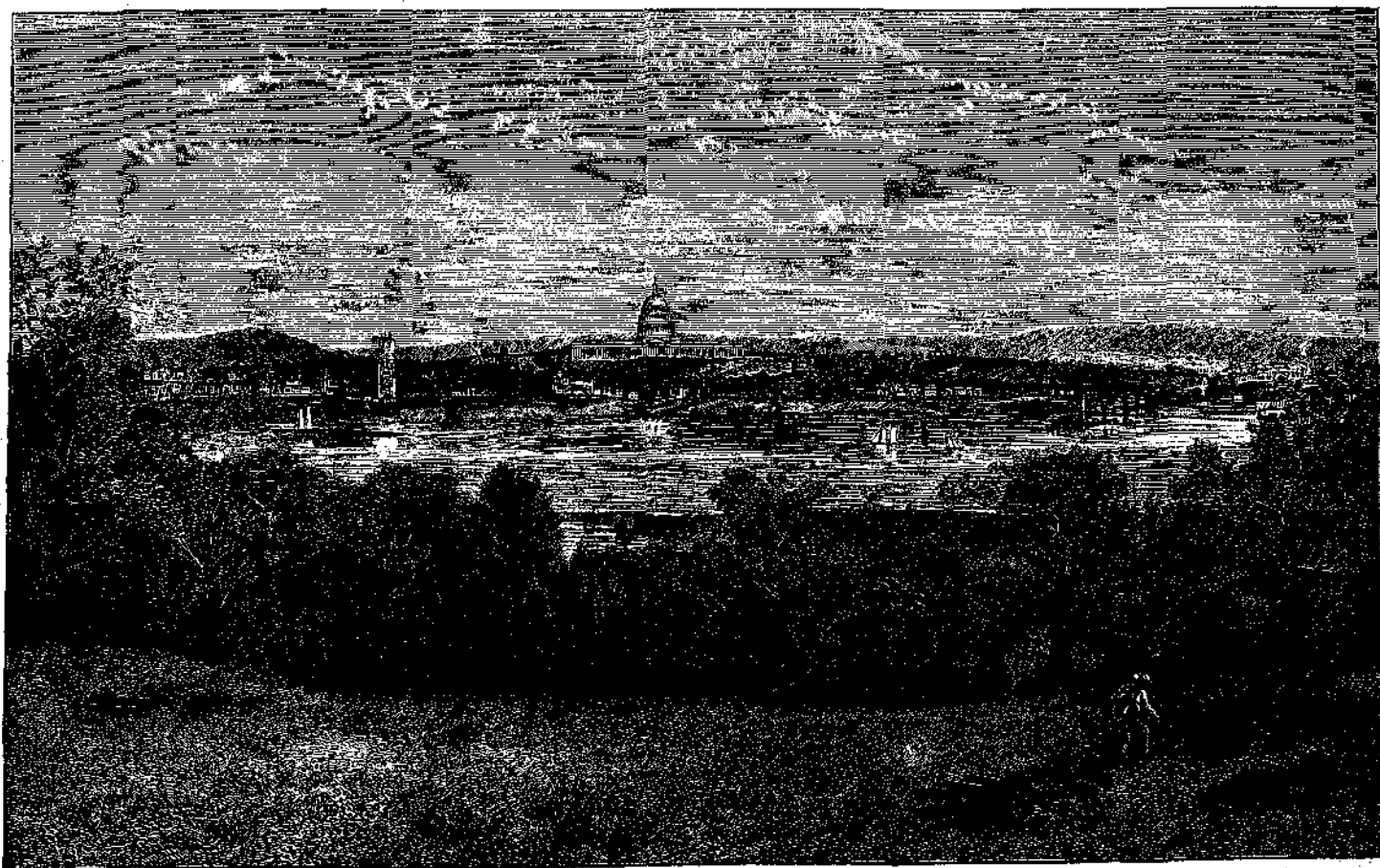
Οὐδόλως φοβούμεθα τὸν ξένον ἀνταγωνισμόν, διότι ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶνε ὑποτελής τῶν ἀστρονομῶν καὶ τῶν μηχανικῶν μας. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ χρόνος δὲν θὰ ἐπῆρκει εἰς τοὺς ἀντιπάλους μας ἂν ἤθελον νὰ κατασκευάσωσιν ὅμοιον ἀστρονομικὸν ὄργανον διὰ τὴν προσεχῆ Ἐκθέσιν τῶν καὶ πραγματικῶν ἀμφίβολον εἶνε ἂν τὰ ἐπὶ τὰ ὀλόκληρα ἔτη, τὰ ὁποῖα μᾶς χωρίζουσιν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Ἐκθέσεώς μας θὰ ἦνε ἐπαρκὴ πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ σχεδίου μας.

«Τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων, τὰ ὁποῖα θέλουσι συρρεύσει ἐν τῇ ἀπεράντῳ ἐκείνῃ Ἐκθέσει, ὅπου κατὰ τὸ 1900 τὸ γιγάντιον τηλεσκόπιον θέλει τοῖς δείξῃ ἀπ' εὐθείας, ἢ διὰ μεγάλων προβολῶν, ἢ δι' εὐμεγέθων φωτογραφιῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Σελήνης, τῆς ὁποίας οὔτε ἐν τετραγωνικῶν μέτρων θὰ τοῖς διαφεύγει, τὰ πλήθη ταῦτα, λέγω, θὰ συλλάβωσι τὴν ἰδέαν τῶν θαυμασιῶν ἀποκαλύψεων, τὰς ὁποίας ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ περιμένῃ ἐκ τῆς φυσικῆς ἀστρονομίας.

Πρὸ ὀλίγου δὲ συνελθόντες ἐξετιμήσαμεν δεόντως τὰ τὴν εἰς τὰ σχέδια καὶ τὸν προϋπολογισμόν, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπαρουσίασαν· αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν ἀνέρχονται σχεδὸν εἰς δύο καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια φράγκων· περὶ δὲ τῆς ἐπιτυχίας ἔχομεν τὴν μεγίστην πεποίθησιν καὶ οὐ μόνον τὸ μέγιστον ἀστρονομικὸν τηλεσκόπιον θέλει ἐκτεθῆ ἐκ τῇ Ἐκθέσει, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὰς ἐκδηλωθείσας ἀμφιβολίας ὑπὸ πολλῶν διασημῶν ἐπιστημόνων περὶ τοῦ δυνατοῦ τοῦ σχεδίου τοῦτου, αἱ ἐλπίδες, τὰς ὁποίας τρέφομεν περὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ τοῦτου ὄργανου οὐδόλως θὰ ἀποτύχωσιν».

(1) Saint-Gobain, χωμόλις τοῦ νομοῦ Aisne, καὶ τῆς ἐπαρχίας Laon, ἕνα κατασκευάζονται ὄργανα.

Η ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΥ

Πρωτεύουσα των Ήνωμένων Πολιτειών.

ται νυν, υπάρχουν τότε. Έν ζεύγος ήτο άρκετόν, έξ ου όντα, άπομεμακρυσμένα άλλήλων, όσον ό θηρευτικός κύων, ό κατοικίδιος και ό λύκος, παρήχθησαν έκτοτε. Έβεις και παραλλαγαί τόπου και έπιρροαί άλλαι, έν τη διευλεύσει του χρόνου, παρήγαγον άπειρίαν ποικιλιών.

Αυτός ό άνθρωπος δύναται να έπιτύχη τον πολλαπλασιασμόν των παραλλαγών. Ο Δαρβίνος άπείρωσε τό πλείστον του βίου του εις την άνατροφήν περιστερών, και μετ' έπιμελείας άποχωρίζων έκείνας άφίνες παρουσίαζον άξιοσημείωτον μοναδικότητα διαπλάσεως ή χρώματος, παρήγαγε παραλλαγάς τοσοούτον διαφόρους άλλήλων, ώστε ή φαινομενική διαφορά υπερέβαινε μεγάλως την μεταξύ πτηνών, ύποτιθεμένων διαφόρου γένους.

Παρατήρησε τότε, ότι ή Φύσις εύρηται διαρκώς έν εργασία, δι' ιδίων άλλά βραδέων τρόπων κατορθούσα τά αυτά. Είναι τόσον γόνιμος έν τη παραγωγή της, ώστε δια τά παραχθέντα φυτά και ζώα ή γη δέν θα είχε πλέον χωρόν την σημερινήν άλλ' άνευ διακοπής έξακολουθεί ύφιστάμενος άγών περι ύπάρξεως, δι' ου τά άσθενή και άγρηστα έξαλείφονται, έπιζώσι δέ τά ισχυρότερα και ώφελιμώτερα, και ούτω κωλύεται ή καταπλημμύρησις της σφαίρας έκ της άπειρίας αυτών. Ίδιότης τις, ως κέρας πρός άπόθνησιν ή ώκύτες πρός φυγήν, παρέχει τό κατόχω της την νίκην έν τη πάλη ή έπιζών, την ιδιότητά του άναπαράγει έν τω άπογόνω του. Ούτως αι μοναδικότητες έπιζώσι, και όντα νέας μορφής πολλαπλασιάζονται.

Κατά τον τρόπον τούτον, ό Δαρβίνος έφφώνει, ότι άπαναι αι μοναδικότητες των αναριθμητών ειδών των όντων άτινα ό κόσμος περιέχει, δέον να έξηγηθώσιν. Έξ όλίγων ζώντων πλασμάτων του άπλουστάτου είδους ή και έξ ενός μόνου ζώντος βλαστού, άπαντα τά όντα δι' άνεπαισθήτων μεταλλαγών, γενομένων κατά τον προλεχθέντα τρόπον, θα έξείληθησαν.

Δέν ύπάρχουσι διακεκριμένα γένη άνερχόμενα όπισω εις την άρχήν. Ο,τι καλούνται γένη, ειςίν άπλώς κλάδοι κοινού στελέγους.

Η Φύσις φαίνεται έπικυρούσα μεγάλως την ιδέαν ταύτην. Κα-

θόσον φυσιολόγοι προσοικειούνται επί μάλλον και μάλλον μετά των φυτών και ζώων, παρατηρούσι τίνι τρόπω τό έν είδος έξελίσσεται εις έτερον. Η πέτρως νυκτερίδος, ό κοβς της φώκης, ό δυοξ άσπάλαγος, τό σκέλος ίππου και ή χειρ του ανθρώπου, ειςίν άπαντα τροποποιήσεις του αυτού οργάνου, του όσπου άναποκρινόμενου πρός τό όσπυόν. Αλλ' ή έντύπωσις καθίσταται επί μάλλον ισχυρά, όταν αναδράμη τις όπισω εις τον κληθυσμόν της γης κατα γεωλογικής έποχής. Έπήρθε χρόνος, καθ' έν τα την σήμερον βιούντα επί της γης όντα δέν ύπήρχον επ' αυτής έν τούτοις κατακλύζετο υπό πληθύος... παραδόξων τεράτων κολοσιαίου μεγέθους και φρικώδους μορφής, όλα ό μαμμούθ και ό μαστόδους. Αλλ' έξ αυτής ταύτης άρχής φαίνεται ύφιστάμενη βαθμιαία άνύψωσις—ούχι βεβαίως εις μέγεθος μόνον, άλλ' εις τελειότητα οργανισμού και άρμοδιότητα διατηρήσεως της κατοχής, από φυτού εις ζώον, από ίχθύος εις έρπετόν, από έρπετού εις πτηνόν και από πτηνού εις θηλαστικόν.

Βεβαίως, άν ούτος ύπήρξεν ό τρόπος καθ' έν αι διάφοροι μορφαί αι κατοικούσαι την σφαίραν ήμων προήλθον εις ύπαρξιν, ή έξείλιξις άμετρον θα έχρησάσθη χρόνον. Και είναι πράγματι τούτο μία των αρχικών δυσχερειών της θεωρίας ταύτης. Ο διάσημος άγγλος Θώμψων, απέδειξε δια των άποτελεσμάτων άλλης έπιστήμης, ότι ή γη δέν ύφίστατο έν καταστάσει οίκήσεως πρδ 100 εκατομμυρίων έτών. Και ήχει μόν μέγας ό χρόνος ούτος, άλλά δέν είναι άρκούντως μακρός δια την θεωρίαν ταύτην.

Αλλ' ύπάρχουσι και άλλαι άντιφώναι. Η ισχυρότερα δ' ίσως είναι ότι οι ά μ φ ι γ ε ν ε ι ς, οι άπόγονοι δηλαδή ζώων διαφόρων γενών δέν δύναται να πολλαπλασιασθώσι. Τούτο άγει να καταδείξη ότι και ται τά γένη ειςί πολλήν όλιγώτερον των ποτέ ύποτιθεμένων και μόνη διαφορά μορφής δέν είναι τεκμήριον διαφοράς γενών, έν τούτοις ύπάρχουσι τεκμήρια άλλα της διαφοράς και ύφιστανται όρια, πέραν των οποίων δέν δύναται τις να άνέλθη. Ταύτα θα άνηγέρθησαν υπό χειρός Δημιουργού.

(Έπεται τό τέλος).

Γ. Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΑΝΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

(Συνέχεια και τέλος).

Περὶληψες τῶν κατὰ τὸν βίον μου ἐπεληουσῶν μεταβολῶν ἐν τῷ κόσμῳ.

Ολόκληρος ή γεωγραφία ήλλαξε φάσιν κατά τό διάστημα της ζωής μου. Έάν δε παραβάλλω την παρούσαν κατάστασιν της σφαίρας μας πρδς εκείνην, δε το πρώτον έγνώρισα αυτήν, βεβαίως δέν θέλω πλέον την άναγνωρίσει. Πέμπτον μέρος της γης άνεκαλύφθη, ή Αυστραλία, εις δε τόν Βόρειον πόλον οι Πάρρυ, οι Ρως και οι Φραγκλίνοι καθόρισαν τά σημεία της Αμερικής πρδς βορράν. Η Αφρική άπεκάλυψε ήμιν τας μυστηριώδεις έρημιας της, και τέλος δέν άπέμεινε γωνία έν τῷ κόσμῳ ήτις να μη έχη άνιχνευθῆ μετ' ου πολυ δέ,θα ιδωμεν άναντιρρήτως τά πλοία διερχόμενα τόν ίσθμόν του Παναμά και ίσως τόν ίσθμόν του Σουέζ (1).

Η ιστορία εκ παραλλήλου έποιήσατο μεγάλας ανακαλύψεις άνά την πάροδον του χρόνου, ένῶ δε αι νεώτεροι επαναστάσεις διέγραψαν εκ του χαρτου την Πολωνίαν, την Ολλανδίαν, την Γενούην και την Βενετίαν. νέαι δημοκρατίαι κατέχουσι νυν μέρος τῶν παραλίων του μεγάλου Ωκεανού και του Ατλαντικού.

Τό ναυτικόν, όπερ από του πυρός άρύεται την κίνησιν, δέν περιορίζεται τό γε νυν έχον εις την ναυσιπλοΐαν των ποταμών, άλλά διασχίζει ήδη και τόν Ωκεανόν, αι δ' άποστάσεις ούτω συντομεύονται οι δ' ένάντιοι άνεμοι, άποκλεισμοί κτλ. ούδέν δύναται κατά του άτμου. Ο άνθρωπος πλέον έρειδόμενος επί της άθανασίας του βαινει ύψηλότερον, εις έκαστον δε βήμα αυτου άνακαλύπτει και νέον θαύμα της παντοδυναμίας.

Ας φαντασθώμεν κατά την νεώτερον έπιστήμην τον μικρόν μας πλανήτην κολυμβώντα έν ωκεανῷ έξ ήλιακῶν κυμάτων, πλέοντα έν τῷ γαλαξία έκείνω τῷ άπαρτιζόμενῳ εκ συγκεχυμένου φωτός, ήτοι εκ διαλελυμένου μετάλλου έξ ου ή χειρ του Πλάστου μέλλει να πλάσση νέους κόσμους. Η άπόστασις τοιούτων αστέρων είναι τοσοούτω καταπληκτική, ώστε ή λάμψις αυτών δέν δύναται να φθάση μέχρι του θεωμένου αυτους οφθαλμού, ή όπόταν οι αστέρες ούτοι σβεσθώσι, δηλαδή ή έστία πρδ τῶν άκτίνοσ. Πόσον ό άνθρωπος είναι μικρός επί του άτόμου ένθα θνήσκει και πόσον είναι μέγας ως διάνοια! Γνωρίζει πότε τό πρόσωπον των αστέρων θα καλυφθῆ υπό σκότους, και κατά ποίαν ώραν οι κομήται θ' αναφανώσι μετά πάροδον χρόνον χιλιάδων έτών. αυτός όστις δέν ζῆ παρά μίαν στιγμήν! Απαρτήρητον μικροσκοπικόν έντομον, γεννώμενον έν πτυχή τινι του ουρανίου μανδύου, και πρδς ό τά ουράνια σώματα δέν δύναται να άποκρύψωσιν ούδέ έν βήμα των έν τη άπειρία των άποστάσεων. Οι αστέρες ούτοι νεοί δι' ήμας, όποιος άρα γε ύπάρξεις θα φωτίσωσιν; Η άποκάλυψις των αστέρων τούτων μη συνδέεται πρδς νέαν τινα φάσιν της ανθρωπότητος; Αι μέλλουσαι γενεαί θα γνωρίσωσι τούτο, ένῶ έγώ τό άγνοώ και σιωπῶ.

Τό μνήμη μου εύτυχῶς έτελείωσε και τούτο με άνακουφίζει, διότι μοι έφαινετο, ότι με όθει τις πρδς τούτου. Ο κύριος, και ή λέμβος έφ' ής μέλλω να

(1) Είναι έξιον περιεργίας ή σύμπτωσης της προρησεως ταύτης του Βατωδριάν, ήτις ήτο όλως τυχερά, και ήτις έπετελήσθη πρώτη.

είσέλθω μοι προανήγγειλαν, ότι στιγμή μόνον μία μοι άπομείνει. Έάν ήμιν ό άρχων της Ρώμης, θα έλεγον, ως ό Σύλλας, ότι τελειώνω τά Απομνημονεύματά μου κατά την παραμονήν αυτην του θανάτου μου, πλὴν δέν θα περαιώσω τά γραφόμενά μου δια των ιδίων τούτων λέξεων δι' όν επεραίωσε τά ιδικά του: «Είδον κατ' όναρ έν των τέκνων μου, όπερ μοι επέδειξε την μητέρα του και με παρεκάλει να προσέλθω και έγώ να λάβω μέρος εις τους κόλπους της αιωνίου εύτυχίας» διότι εάν ήμιν Σύλλας ή δόξα ούδέποτε θα μοι έδιδε την άνάπαυσιν και την εύτυχίαν.

Χαράσσων τας τελευταίας ταύτας λέξεις τη 16 Νοεμβρίου 1841, ή θυρίς μου ήτις βλέπει πρδς δυσμάς επί των κήπων των ξένων Αποστολών, είναι άνοικτή, και παρατηρώ δια μέσου την Σελίνην ώχραν και πλατείαν, και βαθμηδόν κλίνουσαν πρδς τά κάτω. Νομίζει τις ότι ό παλαιός κόσμος τελειώνει και ότι ό νέος άρχίζει. Διακρίνω την άνταύγειαν των ακτίνων του ήλιου, ούτινος δέν θα προφθάσω να ιδω την ανατολήν, και δέν μοι ύπολείπεται άλλο ή να καθίσω εις τό χεϊλος του τάφου μου, μετ' ό να κατέλθω θαρραλέως με τόν έσταυρωμένον άνά χειρας, εις την αιωνιότητα.

Ο τάφος μου.

Οι κάτοικοι του Saint-Malo με παπεκάλεσαν κατά τό έτος 1828, δια του δημάρχου των, να ενεργήσω τά δέοντα δια την κατασκευήν δεξαμενής τινος ήν έπεθύμουν. Εις άνταλλαγήν τοίς έξήτησα να μοι παραχωρηθώσι μερικοί πόδες γης δια τον τάφον μου επί του Grand-Bé, νησιδίου κειμένου έν τῷ όρμῳ του Saint-Malo. Μετά τινος δυσκολίας πρδς τούτο από μέρος της στρατιωτικής άρχής έλαβον τό 1831 έπιστολήν του δημάρχου, όστις μοι έλεγε: «Ο τόπος της αναπαύσεως, δν επιθυμείτε παρά την όχθην της θαλάσσης, βήματά τινα πλάνσιον της γενετέρας γης σας, θα έτοιμασθῆ καταλλήλως υπό των συμπατριωτών σας, πλὴν ειθε τό μνήμη τούτο να μένη δια πολυν χρόνον κενόν! μολονότι ή τιμή και ή δόξα έπιζώσι παντός του επί της γης διερχόμενου». Εγγνωμόνως αναφέρω αυτας τας φράσεις του δημάρχου κ. Novius, εις άς πλεονάζει μόνον ή λέξις δ ό ξ α.

Όστε θ' αναπαυθῶ εις τας όχθας της θαλάσσης ήν τόσον ήγάπησα. Έάν δε άποθάνω έντός της Γαλλίας, εύχομαι, ίνα τό σώμα μου ήμη μετακομισθῆ εις την πατρίδα μου ή μετά παρέλευσιν πεντήκοντα έτών μετά την πρώτην ταφήν μου. Παρακαλώ να φεισθώσι των λειψάνων μου από πάσης ιεροσύλου αυτοψίας, και ούδεις ν' άνανήτηση έν τῷ άπειφυγμένῳ έγκεφάλῳ μου και τη έσβεσμένη καρδιά μου τό μυστήριον της ύπάρξεώς μου. Ο θάνατος ούδόλως άποκαλύπτει τό μυστήριον του βίου. Πτώμα ταξειδεύον ταχυδρομικῶς μοι προξενεί φρίκην, ένῶ λειψασμένα έλαφρά όσα εύκόλως μετακομίζονται, και όλιγώτερον θα ύποφέρωσι εις τοιοούτον τελευταίον ταξειδίον, ή όπόταν μετέφερον αυτά πεφορτωμένα με τας άνίας και τας θλίψεις μου.

(Έκ του Γαλλικού).

Φ. Πρίντζης.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ οικότροφος παρά τινι καλή οικογενεία παρ' ή διδάσκεται και ή Γαλλική. Πληροφορίαι εις τό Γραφεϊόν μας.

ἐκ τοῦ γένους τῶν κηπουρικῶν λεγομένων, τῶν πιστοτέρων φίλων τοῦ ἀνθρώπου.

3. Ὁ ἀναβάτης νὰ ἔχη τόλμην καὶ θάρρος, καὶ

4. Νὰ τηρῇ τὰς ἀκολουθίους συνθήκας μέχρις οὗ τὸ σῶμα συνηθίσῃ πρὸς τὴν ἰσορροπίαν.

Νὰ καθίσῃ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ῥάχεις τοῦ κυνός. Νὰ ἀκολουθῇ διὰ τοῦ βλέμματος τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου, διότι ἀκριβῶς ἡ κίνησις ταύτης πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ μεταβάλλει τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἀναβάτου, ὅστις ἀκριβῶς τότε πρέπει νὰ κρατῇ τὸ σῶμά του ἐν ἰσορροπίᾳ. Νὰ ἔχη τὴν μίαν χεῖρα εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ κυνός καὶ τὴν ἑτέραν ὡς βαρόμετρον τοῦ σώματος.

Τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω ὄρων, οὔτε ὁ κύων οὔτε ὁ ἀναβάτης ὑποφέρουν, ἀλλ' ἀπεναντίας εἶναι πολὺ εὐχάριστον νὰ χρησιμοποιῆ τις τὴν περίστασιν ταύτην, εἴτε πρὸς διάσκεδάσιν εἴτε δι' ὑπηρεσίαν.

Ἡ ἐναντι εἰκὼν δίδωσιν ἰδέαν τοῦ πράγματος.

Φ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

185. Ἐρωτήσεις.

1. Ὀνόμασόν με καὶ με καταστρέφεις.
2. Τίς ἦτο ὁ πρῶτος συρικτής, καὶ τί ἐσύριζεν;
3. Διὰ τί οἱ δικηγόροι ὁμοιάζουσι τοὺς λωποδύτας;
4. Τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐνάνει δύο τινά, καὶ τὸ ἐν μόνον ἐγγίζει;
5. Τί γίνεται ὁ λίθος, ὅταν εἰς τὸ ὕδωρ ρίπτεται;
6. Τί ἐπιθυμοῦμεν συχνάκις, καὶ ἀμα τὸ ἀποκτῆσωμεν δὲν γνωρίζομεν τί νὰ τὸ κάμωμεν;
7. Διὰ τί ἡ γυνὴ χάνει τὸν δρόμον τῆς;

8. Τίτι τρόπον δύναται τις νὰ βαδίξῃ ταυτόχρονως πρὸς δύο διευθύνσεις;

9. Τί πρᾶγμα δὲν ὑποφέρομεν;

10. Ἀφαιρέσόν μοι ἐν γράμμα, ἀπομένω ὁ ἴδιος· ἀφαιρέσόν μοι δύο, ὁ αὐτὸς πάλιν μένω· ἀφαιρέσόν μοι τρία, τέσσαρα, ὅλα, ὁ ἴδιος μένω. Τί εἶμαι;

ΣΗΜ. Ὁ πρῶτος λόγις πέντε ἐρωτήσεων θὰ λάβῃ ἄριστον δῶρον.

Γ. Δ. Ι.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 16 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

178. Αἰνίγμα. Νομός—νόμος.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κκ. Κυρ-σος ἐξ Ἀθηνῶν, Περ. Διοβουινιώτης ἐκ Βόλου καὶ Χαρ. Παππαδόπουλος ἐκ Τριπόλεως.

179. Αἰνίγμα. Ναῦτις. Ναυ-ἄν-ἔς.

Οὐδεὶς ἔλυσεν.

180. Αἰνίγμα. Θῖνος—θνος.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κκ. Κυρ-σος ἐξ Ἀθηνῶν, Περ. Διοβουινιώτης ἐκ Βόλου καὶ Ἄντ. Φερότσης ἐκ Χαλκίδος.

181. Κυβόλεξον.

Το μ ἡ

Ὁ ξ ὺ ς

Οὐδαίς ἔλυσεν.

Μ υ τ α

Ἡ σ α ὺ

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ.

Ι. Β Βραίλα. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς Ἀναμένομεν. — Γ. Ρ. Κέρκυρα. Ζητούμενον φύλλον σὰς ἀποστείλαμεν. Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. — Α. Ρ. Βόλον. Σὰς μετεφέραμεν εἰς Βόλον καὶ ἀποστείλαμεν τὴν σειρὰν τῶν φύλλων, ὡς γράφετε. Ἐλυπηθήμεν σφόδρα καὶ εὐχόμεθα ταχεῖαν ἐπανάρθωσιν. — Φ. Α. Ρ. Ἄρταν. Συνεστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἐγράψαμεν. Α. Χ. Β. Ἐγκαῖθα. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένου ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς Ἀναμένομεν ὑμᾶς ὁπότεν θελήσητε. — Θ. Μ. Πάτρας. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν καὶ ἀποστείλαμεν αὐτῷ τὰ φύλλα ἀπὸ 1 Ἰουλίου μετὰ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως. Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Ε. Κ. Ἄρτος. Ἐπιστολὴ σας μετὰ συνδρομῶν ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ὡς καὶ διὰ πληροφίας φίλου. Ἐν τούτοις μὴ μᾶς λησμονεῖτε ἐάν σὰς τύχῃ περίστασις. — Ι. Ρ. Σῆρον. Πόσα ἐμετρήσατε; δύο ἀποδείξεις σας ἢ τρεῖς; — Ν. Π. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ἐν ἰδιακτέρῳ τεύχει

ἡ βιογραφία τῆς ἑλληνίδος καλλιτέχνιδος

ΕΥΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

ἐν ἣ μετ' ἀκριβείας καὶ ἀπαραμιλλοῦ χάριτος καὶ λεπτομερείας ἀναγράφονται τὰ τοῦ πολυδαίδαλου βίου τῆς ἐξόχου πρωταγωνιστρίας καὶ μοναδικῆς ἠθοποιοῦ μας ἀπὸ τῆς γενετῆς τῆς μέχρι τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου Παραδείσου θριάμβων τῆς.

Πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 20

ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, τῷ Πρακτορείῳ τῶν Ἐφημερίδων, τῷ Κιοσκίῳ τῆς Πλατείας Συντάγματος κτλ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τὸ ἐκ δεκαεπτὰ χιλιοσελίδων τόμων Γερμανικῶν Ἐγκυκλοπαιδικῶν Λεξικῶν τοῦ Brockhaus, ὅλως καινούργες, με ἐκπτώσιν τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ ἀξίας.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν

Εὐκαιρία ἑκτακτος διὰ τοὺς Γερμανομαθεῖς.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ